

FOTBAL

ÎN MECI RETUR

Internazionale Milano — Dinamo București 1-0 (0-0)

Deși nu mai era preocupată de calificare în turul următor al C.C.E. (pe care și-o asigurase încă de la Milano), Internazionale a venit la București, pentru meciul retur cu Dinamo, cu un scop bine definit: acela de a nu pierde, ținînd mult la aureola de echipă neînvinsă în această competiție. Și — jucînd în consecință — milanezii au reușit nu numai să părăsească terenul neînvinși, dar chiar să cîștige cu scorul minim de 1—0.

Dar, să vedem cum a realizat Inter acest rezultat, ce au arătat cîștigătorii „Cupei intercontinentale" celor aproape 60.000 de spectatori bucureșteni, atrași de renumele echipei lui Helenio Herrera.

Internazionale nu s-a dezmințit. Ea ne-a apărut ca o formație cu adevărat valoroasă, „armele" ei de bază fiind calitățile individuale, tehnica ridicată a fiecăruia dintre componenți precum și excelenta organizare a jocului. Am admirat pe excepționalul Corso și am înțeles de ce la Milano, „tifosii" lui Inter spun despre el că „face cît jumătate din echipă". Peiro a făcut curse spectaculoase, Picchi — deși mult hărțuit, mai ales în a doua parte a jocului — s-a dovedit a fi expresia, am putea zice clasică, a jucătorului „il libero", fiind imbatabil ca ultim apărător, și apărînd cînd nu te aștepți în momentele critice, iar Gori — la primul său meci în formația lui Inter — ne-a arătat că „ochiul" lui Herrera nu se înșeală... Alături de ei, și ceilalți jucători oaspeți și-au dovedit clasa, alcătuind un ansamblu care — în ciuda indisponibilităților cunoscute — a rezolvat cu bine tema dată de Herrera. Ne-a plăcut la Inter modul cum a acoperit terenul. Văzînd pe Internazionale, aproape că n-am putea spune că ea a optat pentru o așezare sau alta, din cele uzitate în fotbalul modern, că unul sau altul din jucătorii săi au jucat pe cutare sau cutare post. Și aceasta, pentru că — în ideea lor generală de a acoperi cît mai bine terenul — italienii s-au deplasat unde a fost nevoie, s-au completat unul pe altul, participînd la atac sau la apărare după cum o cereau fazele de joc și indiferent de numărul pe care-l purtau pe tricou. Evident, încă o dovadă a maturității echipei, pentru că acest lucru nu-l poate face decît o formație cu jucători compleți, multilaterali.

Cu toate acestea, spectacolul fotbalistic propriu-zis oferit de milanezi nu s-a ridicat la nivelul așteptat și, de aceea, mulți spectatori — și pe bună dreptate — au dat lui Inter o notă mai mică decît cea acordată în toamna trecută lui Real Madrid. De altfel, după cum reiese și din aprecierile ziariștilor și specialiștilor străini, Inter — în general — nu este o echipă de spectacol, ci ea s-a impus prin precizia de mecanism cu care funcționează, prin jocul său de regularitate, prin felul cum știe să joace pentru rezultat.

Dar, cu toate calitățile incontestabile ale milanezilor, dinamoviștii puteau obține joi un rezultat egal și poate chiar victoria pentru că Popescu (min. 25), Ene (min. 29 și 49) și Pîrcălab (min. 87) au ratat ocazii favorabile. Dar aceasta n-ar fi contat prea mult. Important este cum au jucat fotbaliștii noștri. Desigur, mai bine decît pe stadionul San Siro din Milano. Ei au muncit mult. Dar...

Apărarea bucureșteană n-a fost prea mult solicitată, așa cum s-ar fi petrecut lucrurile dacă la Inter ar fi jucat în atac Mazzola, Milani, Jair. Poate tocmai de aceea, Popa, Ivan și chiar Nunweiller III au putut susține adesea acțiunile de atac. De altfel, la una din centrările lui Popa, de pe post de aripă dreaptă, puțin a lipsit să se înscrie un gol. Dar este la fel de adevărat că această tendință putea să-i coste și mai mult pe jucătorii romîni. Pentru că, pozițiile lor avansate creau posibilități de desfășurare contraatacurilor, simple dar rapide, decise, ale oaspeților. La o astfel de acțiune, Internazionale a și înscris unicul gol al partidei. Popa, bun în meciul de joi, a fost surprins prea înainte, acțiunea întreprinsă pe partea stîngă de milanezi s-a încheiat cu o centrare la Gori, acesta a prelungit pe aripa dreaptă unde se afla Domenghini și internaționalul italian a șutat puternic, pe jos, făcînd inutilă intervenția lui Datcu. Ne aflam în minutul 57 al partidei, iar scorul de 1—0 n-avea să mai fie modificat.

Sarti reține balonul. In jurul lui, gata să intervină, șase jucători milanezi. Remarcați plasamentul „măturătorului" Picchi (nr. 6), în spatele tuturor coechipierilor. De la Dinamo, Nunweiller III și mijlocașii Popescu și Petru. Unde sînt înaintașii?

Foto: V. Bageac

Mai întîi, vom reține — ca un aspect predominant — jocul lent al gazdelor, fără nici o perspectivă în fața bunei organizări a oaspeților. Atacanții sînt cei care au vădit îndeosebi această lacună, jucînd static, necăutînd să se deplaseze pentru ca pasele venite din spate să-i găsească demarcați. De multe ori, Nunweiller IV, Popa, Popescu sau Petru, cu mingea la picior, căutau îndelung pe teren un coechipier care să poată primi pasa fără pericolul de a fi imediat atacat. În plus, ajunși în fața careului advers, dinamoviștii încetineau ritmul atacului, plimbau balonul de la unul la altul, așteptînd parcă intervenția adversarilor. Am remarcat dominarea teritorială dinamovistă, dar trebuie să reținem și sterilitatea ei. Pentru că, față de această dominare, prea puține șuturi au solicitat intervenția lui Sarti, prea mult căutau dinamoviștii o poziție mai bună de șut. S-a tras puțin pe poartă, slab și fără precizie.

PICCHI,
căpitanul echipei Internazionale
văzut de Neagu Rădulescu

În general, despre jocul dinamoviștilor în această partidă se poate spune că el nu este prea departe de cel practicat în ultimul timp, adică este pe linia unui fotbal mediocru, steril și demodat.

Arbitrul austriac D. Wlachojanis a condus corect această întîlnire.

Au jucat formațiile:

DINAMO: Datcu—Popa, Nunweiller III, Nunweiller IV, Ivan—Petru, Popescu—Pîrcălab, Ene II, Frățilă Haidu.

INTERNAZIONALE: Sarti—Malatrasi, Burgnich—Tagnin, Guarneri, Picchi—Bedin, Domenghini, Gori Corso, Peiro.

CONST. MACOVEI

RADU URZICEANU

De vorbă cu Alf Ramsey

Despre: ● Intîlnirile cu Ungaria ● „Băieții lui Mat Busby" ● „Betonul" lui Inter ● Pronostic pentru Londra-1966

Alf Ramsey, manajerul reprezentativelor A și de tineret ale Angliei, a împlinit de curînd 44 de ani; cam puțin, ar spune... Stanley Matews, aflat în plină activitate (deși împlinește... o jumătate de secol) nu tocmai tînăr, însă, după felul în care Ramsey își deapănă amintirile: *„In '55 încă mai jucam la Tottenham Hotspur, în '53, în națională..."*

— Dacă nu mă-nșel, ați făcut parte din formația care a susținut la Wembley, în 1953, memorabilul meci cu Ungaria.

— *Da. Am jucat atunci fundaș dreapta, alături de Billy Wright. La sfîrșit, deși remontasem din handicap, transformînd un penalti, am alergat spre cabine pricind în jos. Puținii care atribuiau întîmplării înfrîngerea de pe Wembley aveau să... dea înapoi imediat după catastrofalul 1—7, suferit în revanșa de pe Nepstadion. Din păcate, Berna (n.r. Cupa mondială din 1954) era prea aproape pentru luarea unor măsuri eficiente, așa încît a trebuit să mai așteptăm. Dar toate speranțele într-o comportare frumoasă la viitoarea ediție s-au năruit în februarie 1958, cînd avionul care transporta renumita echipă Manchester United se prăbușea pe aerodromul din München. Șapte dintre „băieții lui Mat Busby" (Taylor, Pegg, Birne etc...) își găsiseră moartea pe loc sau, cum a fost cazul talentatului Edwards, la spital.*

— S-a afirmat de către unii specialiști că părinții sistemului 1—4—2—4 ar fi fotbaliștii maghiari și că prima demonstrație ar fi avut loc chiar la Wembley în 1953. Subscrieți la această părere?

— *Nicidecum. Ungurii ne-au surprins, într-adevăr, printr-o mai judicioasă organizare a jocului — în funcție de valorile prezentate atunci — dar sistemul 1—4—2—4 a fost noutatea cu care au venit brazilienii în Suedia.*

— Pentru că vorbim de sistem. Ce părere aveți despre „betonul" lui Inter?

— *Imi este greu să dau un răspuns categoric. Vedeți dv., Herrera obține rezultate cu el, dar în Anglia n-ar avea sorți de izbîndă. Echipelor noastre — și bineînțeles publicului — le place să atace, să țină sub presiune apărarea adversă, trăgînd des și puternic la poartă. Veți ști poate că și sistemul 1—4—2—4 își face cu greu loc la noi...*

— Ați urmat manajerului Winterbottom imediat după „Chile"?

— *Nu chiar imediat. Prin martie '63. După puțin timp învingeam Cehoslovacia la ea acesă; a fost o victorie prețioasă, încurajatoare pentru mine ca antrenor, aflat la început de drum...*

— Mai prețioasă poate ca aceea de la 23 octombrie, cînd Anglia a întrecut „Restul lumii" la Londra?

— *O, desigur! Cehoslovacia însemna pentru toți a doua echipă de pe glob, în timp ce echipa Restului lumii constituia o formație eterogenă, prezentă la Wembley mai mult pentru a sărbători un secol de fotbal.*

— Ne apropiem cu pași repezi de.. „Cupa Jules Rimet", ediția 1966. Se conturează echipa pe care o pregătiți?

— *Doar într-o oarecare măsură. Vedeți, chiar după meciul de azi (n.r. cel de la Coventry) mi-am notat trei nume pentru lotul reprezentativ: Hinton (aripă stîngă), Badger (fundaș dreapta) și Thomson (fundaș stînga). Cine știe însă ce-mi vor rezerva viitoarele meciuri?...*

Alf Ramsey, acum 11 ani...

— O ultimă întrebare: Ați putea acum, înainte de calificările la campionatul mondial, să ne indicați favoritele dv?

— *Apreciind cu sufletul sau cu mintea?*

— Cum vreți dv.

— *Atunci notați: Anglia, Brazilia, Argentina și U.R.S.S.*

Cîtă inimă o fi pus Ramsey în aceste aprecieri...?

G. NICOLAESCU

Meciul Legia Varșovia-Galatasaray Istanbul, la 10 decembrie în țara noastră

In urma celor două partide dintre Legia Varșovia și Galatasaray Istanbul (în turul al doilea din cadrul „Cupei cupelor" scorul general este 2—2 (în primul joc 2—1 pentru Legia, în retur 1—0 pentru Galatasaray). Conform regulamentului, urmează să se desfășoare al treilea joc pe teren neutru.

Recent, forul nostru de specialitate a primit din partea U.E.F.A. o telegramă prin care aceasta propune ca al treilea joc dintre cele două formații să aibă loc la București la 9 decembrie.

In principiu F. R. Fotbal a acceptat propunerea cu mențiunea că întrucît la data de mai sus se dispută la București meciul Steaua—Dinamo Zagreb, jocul dintre Galatasaray și Legia Varșovia să aibă loc cu o zi mai tîrziu (la 10 decembrie). Ieri, printr-o nouă telegramă, U.E.F.A. a comunicat că este de acord ca meciul să se desfășoare la 10 decembrie. Urmează să se stabilească orașul în care va avea loc întîlnirea (probabil, Ploiești sau București).

Azi și mîine 3 restanțe în categoria A și ultima etapă în C

In cadrul categoriei A la fotbal se vor disputa trei meciuri restanță. Primul joc are loc astăzi pe stadionul din Pitești, unde fotbaliștii de la Steaua susțin un meci dificil în compania echipei locale Dinamo. Celelalte două partide sînt programate mîine în cuplaj pe stadionul „23 August", după cum urmează: la ora 12.15 Dinamo București va întîlni formația ieșană C.S.M.S., iar la ora 14 se va disputa meciul Rapid — Farul.

Dacă în jocul de astăzi de la Pitești sîntem înclinați să acordăm prima șansă oaspeților, în meciurile de mîine însă gazdele sînt acelea care au primele cuvîntul.

Iată și cîteva din cele mai interesante partide din ultima etapă a categoriei C. In seria Est: Ceahlăul P. Neamț — Textila Botoșani; în seria Sud: Dinamo Victoria Buc. — Rulmentul Brașov; în seria Vest: C.F.R. Arad — Minerul Deva și Metalul Tr. Severin — Metalul Hunedoara.

Astăzi pe terenul Politehnica

Meci între două selecționate ale categoriei B

Pe terenul Politehnica (fost C.A.M.) se desfășoară astăzi, de la ora 14, o partidă de fotbal între două selecționate alcătuite din jucători care activează în campionatul categoriei B. Iată loturile celor două echipe:

Seria I: Bumbescu, Enache (Știința Galați), Simionescu, Coman, Gavrilă, Moroianu, Rusu, Costache, Sălceanu, Bociu, Frățilă, Neagu, Petrovici, Lupulescu, Adam, Anton, Rotaru, Wetzer, Malschi, Enache (Metalul Buc.).

Seria a II-a: Salomir, Horilă, Mafa, Boros, Czaka, Gheorghe, Niculescu, [illegible], Miclăuș, Cotormani, Bohoni, Györfi.